

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (jud.Gh.Pavliuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.V.Pruteanu, Iu.Cimpoi, A.Minciună)

ÎNCHEIERE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău împotriva deciziei din 01 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Ciubuc împotriva Instituției Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind încasarea plăților pentru concediu medical, repararea prejudiciului

c o n s t a t ă :

La data de 03.04.2013 Ciubuc Natalia a depus în instanța de judecată cerere împotriva Instituției Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind încasarea plăților pentru concediu medical, repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că a activat în funcție de medic obstetrician ginecolog în cadrul Instituției Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău timp de zece ani. La data de 08.08.2012 i-a fost stabilit gradul de invaliditate II, urmare a traumelor primite în urma unui accident rutier.

A menționat reclamanta că în perioada 01.08.2012-10.08.2012 s-a aflat în concediu medical conform certificatului medical nr.630300 din 01.08.2012. La data de 15.08.2012 a fost internată la Spitalul de urgență cu fractura membrului inferior, unde s-a aflat pînă la data de 14.09.2012, fiindu-i eliberat certificatul medical nr.629865 din 10.09.2012. Ulterior, a continuat tratamentul ambulatoriu în perioada 15.09.2012 – 19.11.2012, eliberîndu-i-se respectiv certificatele medicale : nr.630447 din 15.09.2012 din 15.09.2012; nr.885020 din 30.10.2012; nr.885156 din 07.11.2012; nr.882101 din 11.11.2012. Certificatul medical din 15.09.2012 a fost deschis la 25.09.2012, care a și generat conflictul cu pîrîtul.

Toate certificatele medicale au fost prezentate la contabilitatea pîrîtului pentru achitarea indemnizației respective.

La data de 28.11.2012 a recepționat de la pîrît scrisoarea nr.215 prin care i s-a indicat despre refuzul de a achita indemnizația de concediu medical, deoarece certificatele eliberate pentru perioada 15.08.2012-14.09.2012; 15.09.2012-01.10.2012 nu sunt avizate de Centrul de expertiză medicală a vitalității.

Afirmă reclamanta că a depus o plîngere la Centrul de expertiză medicală a vitalității de la care a primit răspunsul nr./Ci-232/12 din data de 20.12.2012 în care i s-a indicat că certificatele date au fost luate la evidență conform prevederilor legale.

A invocat reclamanta prevederile art.art.29, 29/1 ale Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă și a altor prestații de asigurare medicală, conform cărora plata indemnizației se efectuează după depunerea certificatului de concediu medical odată cu achitarea salariului pe luna respectivă – în cazul asiguraților cu contract individual de muncă și că aceste indemnizații se achită de la bugetul asigurărilor sociale de stat în contul cotelor de asigurări sociale aferente, de către instituția care a angajat salariatul.

A mai indicat reclamanta că conform Legii nr.289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, mărimea lunară a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se stabilește diferențiat, în funcție de durata stagiului de cotizare, iar pentru reclamanta acestea reprezintă 100% din baza de calcul – pentru un stagiu de cotizare mai mare de 8 ani. Baza de calcul constituie venitul mediu lunar în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii eliberării certificatului medical, venit din care au fost calculate contribuțiile de asigurări sociale.

Astfel, menționează reclamanta că venitul mediul lunar constituie 3255 lei, concediul pentru două luni și 26 zile este de 9331 lei.

A mai invocat reclamanta și art.330 Codul muncii, solicitînd penalitate în sumă de 1203 lei.

Afirmă reclamanta că s-a adresat pîrîtului în vederea achitării indemnizației pentru concediu medical, dar nu i s-a achitat.

A solicitat reclamanta încasarea de la pîrît a indemnizației pentru concediul medical pe o perioadă de 2 luni și 26 zile în sumă de 9331 lei, compensația în sumă de 1203 lei, prejudiciul moral în sumă de 50 mii lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea din data de 19.03.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, cererea lui Ciubuc Natalia a fost respinsă.

Prin decizia din data de 01.10.2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Ciubuc Natalia, a fost casată hotărîrea din data de 19.03.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău și a fost emisă o nouă hotărîre prin care a fost admisă parțial cererea lui Ciubuc Natalia fiind încasat de la Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău în beneficiul reclamantei indemnizația medicală în sumă de 9331 lei.

La data de 16.02.2014 Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău a depus recurs împotriva deciziei din data de 01.10.2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia recurată este ilegală și neîntemeiată.

Astfel, menționează recurentul că Ciubuc Natalia s-a aflat în concediu medical în anul 2012 după cum urmează: conform buletinului medical nr.533037 în perioada 09.01.11.01.2012 – 3 zile; nr.346124 în perioada 01.02.2012-17.02.2012- 17 zile; nr.346325 în perioada 18.02.2012-16.03.2012- 28 zile; nr.685534 în perioada 05.06.2012-17.02.2012 – 13 zile; nr.581519 în perioada 18.06.2012-06.07.2012 – 19 zile; nr.630214 în perioada 09.07.2012-31.07.2012-23 zile; nr.630300 în perioada 01.08.2012-10.08.2012 – 10 zile, nr.629865 în perioada 15.08.2012-21.08.2012 – 7 zile, achitate până 120 zile; nr.629865 în perioada 15.08.2012-14.09.2012 – 31 zile; nr.6304447 în perioada 15.09.2012-01.10.2012 – 17 zile; nr.885020 în perioada 02.10.2012-30.10.2012 – 29 zile; nr.885156 în perioada 31.10.2012-10.11.2012 – 11 zile; nr.882101 în perioada 11.11.2012-19.11.2012-9 zile, în total 210 zile.

Afirmă recurentul că la data de 09.08.2012 în cea de a 112-cea zi de aflare în concediu, intimata s-a prezentat la Centrul de expertiză a vitalității, unde a fost apreciată cu gradul de invaliditate II, fără să obțină decizia privind prelungirea concediului medical în baza certificatului nr.630300.

Invocă recurentul art.art.11,12 al Legii nr.289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și pct.17 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire a modului de calcul și plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, conform prevederilor cărora, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă în caz de boli generale și accidente nelegate de muncă se stabilește pentru o perioadă de cel mult 180 zile calendaristice în cursul unui an calendaristic și începe din prima zi de concediu medical. Totodată, indemnizația începând cu a 120-cea zi calendaristică se plătește în cazul prelungirii concediului medical, avizat de Consiliul de expertiză medicală a vitalității.

Conform pct.pct.21,53 din instrucțiunea privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, în condițiile tratamentului spitalicesc, certificatul se eliberează de către instituția medico-sanitară pentru toată perioada de tratament în spital. Modul de evidență a eliberării și a prelungirii certificatului se aprobă de Ministerul Sănătății, iar modul de completare a certificatului se aprobă de Ministerul sănătății și Ministerul muncii și protecției sociale și familiei.

Afirmă recurentul că art.9 al Legea nr.289 din data de 22.07.2009 nu stipulează că pentru certificatele de concediu medical, eliberate în condiții de tratament spitalicesc, indemnizația urmează a fi achită. Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, începând cu a 120-cea zi se achită în cazul prelungirii concediului medical avizat de Consiliul de expertiză medicală a vitalității și cad sub incidența acestei prevederi perioada aflării în concediu medical în caz de tuberculoză, SIDA și cancer de orice tip, cu avizarea Consiliului de expertiză

medicală a vitalității și este de cel mult un an pe parcursul ultimelor 2 ani și se achită 100%.

Menționează recurentul că conform instrucțiunii nr.189 din 22.06.2005, în cazul când Consiliul de expertiză a vitalității recunoaște salariatul inapt de muncă și recomandă prelungirea certificatului, în rîndul ” a începe lucru” se înscrie – ”prelungeste tratamentul”, cu prelungirea lui conform legislației în vigoare.

Mai indică recurentul că la data de 21.09.2012, intimata a solicitat concediu din cont propriu pentru 60 zile și i s-a acceptat pentru perioada 23.09.2012-21.11.2012, iar la momentul adresării către recurent nu se afla în concediu medical.

Afirmă recurentul că intimatei i-au fost explicate prevederile Legii nr.289 din 22.07.2004 și anume art.12, care stabilește că în cazul aflării în concediu din cont propriu, indemnizația la concediu medical nu se achită.

În timpul aflării în concediu din cont propriu, intimata se afla la tratament staționar în Spitalul de urgență pe perioada 02.10.2012-10.11.2012, unde la data de 30.10.2012 a fost evaluată de Comisia de expertiză medicală a vitalității cu obținerea deciziei privind prelungirea concediului medical pînă la data de 19.11.2012. Intimata nu a adus la cunoștința Comisiei de expertiză medicală a vitalității că se află în concediu din cont propriu și nu a depus la administrația recurentului cerere pentru anularea concediu din cont propriu.

Mai mult decît atît, la data de 23.11.2012, intimata a depus cerere de prelungire a termenului concediului din cont propriu pînă la 17.12.2012, dar i-a fost refuzat.

La data de 23.11.2013 intimata nu s-a prezentat la serviciu, iar din data de 02.01.2013 aceasta se află iarăși în concediu medical pînă la 30.04.2013.

Mai invocă recurentul că avizul Comisiei de expertiză medicală a vitalității se aplică numai pe certificatul de concediu medical. Perioada de concediu medical pentru intimată s-a început la data de 09.01.2012, iar conform deciziei recurate rezultă precum că recurentul urmează să achite indemnizația pentru toate certificatele medicale prezentate de intimată, în total pentru 210 zile pentru anul 2012 , ceea ce contravine prevederilor legale, mai mult că conform art.13 al Legii 289 din 22.07.2004 pentru un stagiu de cotizare mai mare de 8 ani se achită 90%.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.431 alin. (2) CPC, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, conform materialelor dosarului recurentul - Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău, nefiind de acord cu

decizia din 01 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a depus recurs la data de 16 februarie 2015, adică după expirarea termenului de 2 luni.

După cum rezultă din actele cauzei, Curtea de Apel Chișinău a expediat atît în adresa recurentului, cît și în adresa intimatului, copia deciziei motivate la 15 octombrie 2014 (f.d. 220 Vol. I).

Mai mult decît atît, conform recipisei anexate la materialele dosarului reprezentantul recurentului a recepționat copia deciziei motivate la data de 17.10.2014.(f.d.221, vol.I). Astfel, de la data primirii copiei deciziei motivate, recurentul avea posibilitatea reală ca în termenul legal să-și exercite dreptul procedural de a ataca decizia, ceea ce a făcut abia la data de 16.02.2015 depășind termenul legal de atac.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Avînd în vedere că cererea de recurs a fost depusă abia la 16 februarie 2015, adică după expirarea termenului de 2 luni, instanța de recurs consideră că recurentul urma să depună diligența necesară pentru a contesta decizia din data de 01.10.2014 cu care nu este de acord conform normelor și în termenul legal.

În astfel de circumstanțe și în condițiile în care recurentul nu a probat motivul depunerii cererii de recurs cu depășirea termenului de contestare, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs din 16.02.2015, contrar prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, a fost depusă în afara termenului legal.

Totodată, instanța de recurs reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza în acest mod principiul raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea CEDO din 03 aprilie 2008, în cauza *Ponomaryov vs. Ucraina*, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Totodată, făcînd trimitere la jurisprudența CEDO, Colegiul mai precizează că recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza *Van Harn vs. Germania*, nr. 7557/06 din 11 septembrie 2007) și de a contesta în termenul legal decizia instanței de apel, fapt care a fost

ignorat de către acesta, prin urmare, generând, omiterea termenului prescris la depunerea recursului. La actele pricinii nu au fost prezentate probe care ar demonstra imposibilitatea lui recurentului de a declara recursul în termen.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că recurentul, fără a invoca careva motive întemeiate, a depus cererea de recurs în afara termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău împotriva deciziei din 01 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 434, art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Buiucani, mun.Chișinău împotriva deciziei din 01 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală